

Klamydia, Aleksi

Sotkamon suunnassa illalla
potkutteli kelkallaan Aleksi.
Tien pst nkyy valoa,
tielanahan se tietysti.
Aleksi kelkkansa knt
ja ankarasti pakoon potkuttaa,
ei jalas luista sit pelottaa,
kauhuissaan ymprilleen katselee,
lumi tupruaa, silmt sokaisee.

Valo vaan vjmtt lhenee,
Aleksi jo tosissaan htntyy.
Nostaa pulkkansa tienpenkalle
ja j siihen peloissaan istumaan.
Voi perkele! psee miehelt,
Elsahan se vaan oli polkupyrrll.
Turha oli Aleksin kauhu t,
turha oli pakoon nyttytt.

Aleksin painajainen,
Aleksin painajainen ei niin hirvee ollutkaan.
Aleksin painajainen,
Aleksin painajainen ei niin hirvee ollutkaan,
ollutkaan, ollutkaan!